

Jona

Vol ongeduld zit ik erop te wachten
dat Ninevé totaal te gronde gaat
en er een einde komt aan al hun kwaad.
Zo moet het gaan met al wie God verachten.

Een hele dag heb ik daar rond getrokken,
heb ik het oordeel hun flink aangezegd:
“Na veertig dagen is het pleit beslecht
en wordt de straf over de stad voltrokken!”

De tijd is om. Toch kleurt de lucht niet rood.
God zal zijn oordeel toch niet zijn vergeten?
Of spijt gekregen door wat bange kreten?

Maar ach, ik heb het altijd wel geweten:
de goedheid van de Heer is veel te groot.
En kijk, nu gaat mijn boom hier ook nog dood.

Pasen

Het duister vlucht.
Rood kleurt de lucht,
voorbode van de morgen.
Voor ons gezicht
komt aan het licht
wie nu nog ligt verborgen.

Een stem die schalt
door het heelal,
God heeft het woord genomen:
"Sta op, mijn kind,
de dag begint.
Jouw tijd is nu gekomen."

Een engel buigt,
de schepping juicht
en alle vogels fluiten.
De steen verdwijnt,
de Zoon verschijnt.
Stralend treedt Hij naar buiten.

Gods Zoon, Hij leeft!
De satan beeft.
Zijn rijk is afgelopen.
Wij gaan op reis
naar 't paradijs.
De toekomst ligt weer open!

(Mel: LvdK 449)

III. Andere liederen en gedichten

U die uw Naam hebt uitgeschreven

U die uw Naam hebt uitgeschreven,
zo hemelhoog en wereldwijd,
uw Naam, hoe heilig en verheven,
omspannend tijd en eeuwigheid,
U hebt uw Naam aan ons verbonden,
ons in ons aards bestaan ontmoet,
uw Naam die ons, hoezeer geschonden,
steeds opricht en weer leven doet.

U die uw Naam hebt uitgeschreven,
geopenbaard hebt wie U bent,
U bent niet ver van ons gebleven,
hebt als uw mensen ons herkend.
U hebt uw Naam in ons geschreven,
ons met uw vingers aangeraakt,
Uw Naam in ons bestaan geweven,
het leven mogelijk gemaakt.

U die uw Naam hebt uitgeschreven,
veraf, maar toch ook zo dichtbij,
U wilt in Jezus ons vergeven,
uw eigen Zoon, een mens als wij.
U wilt een nieuwe naam ons geven,
een naam, uw eigen Naam verwant,
door U als in graniet geschreven
diep in de holte van uw hand.

(Mel.: LB 601)